

prima instanță: A. Cazacliu
instanța de apel: V. Pruteanu, A. Minciuna, Iu. Cimpoi

dosarul nr. 3ra-326/15

ÎNCHEIERE

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Liviu Dudnic

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Liviu Dudnic împotriva Consiliului sătesc Coșernița, raionul Criuleni cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Consiliul sătesc Coșernița, raionul Criuleni, casată integral hotărârea Judecătoriei Criuleni din 17 mai 2014 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 26 noiembrie 2013, Liviu Dudnic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului sătesc Coșernița, r-nul Criuleni cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 18 iunie 1996, prin procesul-verbal al ședinței ÎP „Astra”, el a devenit membru al ÎP „Astra” cu atribuirea lotului pomicol nr. 9, nr. cadastral 3124104718, cu suprafața de 0,0571 ha.

Menționează că din acea dată și până în prezent, el administrează acest lot de pământ și îl folosește pe deplin.

Susține că în luna august 2012 a perfectat și a depus la Consiliul sătesc Coșernița, r-nul Criuleni întregul set de acte ce țin de acordarea permisiunii de privatizare a lotului pomicol nominalizat, însă cererea nu a fost examinată o perioadă îndelungată de timp, fără a se explica o asemenea tergiversare a examinării acesteia.

Afirmă că la 12 septembrie 2013, Consiliul sătesc Coșernița, r-nul Criuleni a emis decizia nr. 5/11, prin care a dispus refuzul lui Liviu Dudnic privind privatizarea lotului pomicol nr. 9, nr. cadastral 3124104719, cu suprafața de 0,0571 ha din cadrul ÎP „Pom-Astra”.

Indică că nefiind de acord cu decizia enunțată, a depus o cerere prin care a solicitat anularea acesteia, iar la 11 noiembrie 2013, pârâtul, prin decizia nr. 7/3, i-a respins cererea privind abrogarea deciziei nr. 5/11 din 12 septembrie 2013.

Invocă dezacordul cu refuzul pârâtului, deoarece toate actele și procedurile au fost perfectate în mod legal.

Își întemeiază acțiunea în baza prevederilor art. art. 2, 3, 5, 14, 16, 17, 19, 24, 25, 26 Legea contenciosului administrativ, art. 1422 și art. 1423 Cod civil, art. art. 56, 60, 166, 167 CPC.

Solicită anularea deciziilor Consiliului sătesc Coșernița r-nul Criuleni nr. 5/11 din 12 septembrie 2013 „Cu privire la precăutarea cererii parvenite de la cet. Dudnic Liviu” și nr. 7/3 din 11 noiembrie 2013 „Cu privire la precăutarea cererii parvenite de la cet. Dudnic Liviu”, obligarea pârâtului de a-i permite privatizarea lotului pomicol nr. 9, nr. cadastral 3124104719, cu suprafața de 0,0571 ha din cadrul ÎI „Pom-Astra” și încasarea de la pârât a sumei de 50000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 17 mai 2014 a fost admisă acțiunea, anulată decizia Consiliului sătesc Coșernița, r-nul Criuleni nr. 5/11 din 12 septembrie 2013 și decizia Consiliului sătesc Coșernița, r-nul Criuleni nr. 7/3 din 11 noiembrie 2013 „Cu privire la refuzul permisiunii cet. Liviu Dudnic privind privatizarea din cadrul ÎP „Pom-Astra” a lotului pomicol nr. 9, nr. cadastral 3124104719, cu suprafața de 0,0571 ha, obligat Consiliul sătesc Coșernița, r-nul Criuleni să aprobe privatizarea de către Liviu Dudnic a lotului pomicol nr. 9, nr. cadastral 3124104719, cu suprafața de 0,0571 ha și încasat de la Consiliul sătesc Coșernița, r-nul Criuleni în beneficiul lui Liviu Dudnic cu titlu de prejudiciu moral, suma de 1000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014 a fost admis apelul declarat de către Consiliul sătesc Coșernița, r-nul Criuleni, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

La 06 ianuarie 2015, Liviu Dudnic a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei instanței de apel, considerând că la examinarea pricinii, instanța de apel a încălcat normele de drept material și normele de drept procedural.

Sustine că cererea de apel a fost depusă de către Primăria s. Coșernița în persoana primarului Tudor Tipa și Consiliul sătesc Coșernița în persoana lui Vasile Cegodari, însă părți pe acest dosar inițial au fost Liviu Dudnic și Consiliul sătesc Coșernița. Prin urmare, instanța de apel urma să aplice prevederile art. 369 alin. (1) lit. d) CPC și să emită o încheiere, prin care să restituie cererea de apel, deoarece aceasta a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel, însă instanța de apel nu a emis o astfel de încheiere.

Afirmă că Primăria s. Coșernița în persoana primarului Tudor Tipa și Consiliul sătesc Coșernița în persoana lui Vasile Cegodari au depus inițial apel prealabil, iar în conținutul acestuia, au invocat că temeiul anulării hotărârii primei instanței va fi indicat ulterior. Prin urmare, instanța de apel urma să aplice prevederile art. 368 alin. (1) CPC și să emită o încheiere, prin care să nu dea curs cererii de apel,

acordându-le un termen pentru lichidarea neajunsurilor, însă instanța de apel nu a emis o astfel de încheiere.

Invocă că în decizia contestată instanța de apel a indicat că Consiliul sătesc Coșernița în persoana lui Fiodor Tipa și avocatul Valeriu Batîr, în ședința instanței de apel, au susținut apelul, însă această afirmație contravine circumstanțelor cauzei, deoarece în ședința instanței de apel din 12 noiembrie 2014, au fost prezenți reprezentantul primăriei, avocatul Valeriu Batîr și Primarul sat. Coșernița, Tudor Tipa, pe când reprezentantul Consiliului sătesc Coșernița nu a fost prezent nici în ședința instanței de apel din 12 noiembrie 2014 și nici în ședințele instanței de apel anterioare.

Remarcă că instanța de apel indică că acțiunea a fost admisă integral de către prima instanță, pe când această concluzie se combate prin circumstanțele cauzei, or prima instanță a admis parțial compensarea prejudiciului moral, instanța de apel neținând cont de aceasta.

Mai invocă că instanța de apel, la examinarea pricinii, nu a cercetat materialele dosarului și nu a dat apreciere faptului că intimatul a tergiversat examinarea situației create, deoarece din anul 2009 până la examinarea litigiului dat în anul 2014, intimatul așa și nu a prezentat instanțelor judecătorești situația referitor la executarea deciziei sale, iar prima instanță corect a concluzionat că un asemenea răspuns nu constituie un temei legal.

Menționează că ceea ce ține de invocarea hotărârilor judecătorești irevocabile la acest caz, asemenea acte judecătorești nu există, nu au fost prezentate în ședința instanței de apel și nu au fost cercetate de către instanța de apel. Or, invocarea în decizia instanței de apel a unor fapte și circumstanțe, care nu au fost examinate în cadrul ședinței de judecată, constituie o încălcare a legii.

Susține că careva acte judecătorești definitive, care se referă la litigiul dat, la moment nu există, iar cele invocate de către intimat în cererea de apel nu au legătură cu cauza dată.

Prin referința din 09 martie 2015 Primăria sat. Coșernița r-nul Criuleni și Consiliul local Coșernița r-nul Criuleni, reprezentați de avocatul Valeriu Batîr au solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 06 ianuarie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Liviu Dudnic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Liviu Dudnic, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Liviu Dudnic ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Liviu Dudnic se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi